

VPKB-verklaring tegen racisme

De Verenigde Protestantse Kerk in België is geschokt door de moord op George Floyd, begaan door een agent van het politiecorps van Minneapolis die zolang met zijn knie op de nek van Floyd duwde totdat hij stierf. Helaas staat dit incident niet op zichzelf en hebben de Verenigde Staten een lange en hardnekkige geschiedenis van wit racisme tegenover medemensen met een andere huidskleur.

Omdat de VPKB ervan overtuigd is dat alle mensen zijn geschapen naar Gods beeld (Genesis 1:27), kan zij racisme, zowel op persoonlijk als institutioneel vlak niet anders betitelen dan *zonde* en een belediging van God onze Schepper. Racisme staat haaks op onze geloofsovertuiging en gaat lijnrecht in tegen het centrale liefdesgebod: *"heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht... [en] heb uw naaste lief als uzelf. Er zijn geen geboden belangrijker dan deze."* (Marcus 12:30-31).

De tragedie van de moord op George Floyd heeft wereldwijd protesten losgemaakt. Het is voor ons bemoedigend dat die protesten vaak geleid werden door jonge mensen en werden bijgewoond door een veelkleurig en multicultureel publiek. Dat is, op zich, een teken van hoop.

Ook in ons land klonk collectieve verontwaardiging. Terecht werd er niet alleen met de vinger naar de situatie in de Verenigde Staten gewezen. Onze eigen samenleving is allerminst immuun voor racisme en xenofobie en het is hoognodig dat wij de hand in eigen boezem steken.

In deze dagen worden we opnieuw gewezen op het koloniale verleden en de diepe wonden die dat heeft veroorzaakt. Jonge mensen brengen een hoogstnoodzakelijke discussie op gang over de standbeelden in onze publieke ruimte die dit koloniale verleden verheerlijken. We horen schrijnende verhalen over hoe vluchtelingen en asielzoekers worden gezien en behandeld - aan de buitengrenzen van de Europese Unie en binnen de landsgrenzen. Er is discriminatie op de woningmarkt, de arbeidsmarkt, in de zorg en in het uitgaansleven. Er vindt *etnische profilering* plaats bij ordehandhaving en er zijn rapporten over misdrijven in enkele politiecorpsen. Op sommige sociale media wordt racisme niet geschuwd en vindt dit ongecontroleerd een uitweg.

Het is veelzeggend dat de VPKB in artikel 1 van haar Constitutie de *Belijdenis van Belhar* heeft opgenomen. Als Kerk hebben we een bijzondere verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat racisme in onze eigen geledingen geen kans krijgt. Daartoe moedigen wij plaatselijke gemeentes aan, dit onderwerp op de agenda te plaatsen en open gesprekken aan te gaan over de mate waarin onze eigen gemeenten veilige en inclusieve plekken zijn.

In de bredere samenleving is er nood aan educatie van kinderen en jongeren die aandacht besteedt aan de geschiedenis van ons land, aan beter begrip tussen bevolkingsgroepen en aan respect en waardering voor diversiteit.

In 2001 engageerde België zich in Durban tijdens de *World Conference against Racism* om een nationaal actieplan tegen racisme uit te werken. Het is teleurstellend dat zo'n plan er anno 2020 nog steeds niet is ondanks herhaalde beloften van verschillende regeringen. Toch zijn de problemen urgent. We hebben dringend nood aan tastbare en ambitieuze acties. Het is de hoogste tijd. Wie niet deel is van de oplossing voor het racisme, is deel van het probleem. Op de handen zitten is geen optie.

"Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen - u bent allen één in Christus Jezus." (Galaten 3:28).

Namens de Synodale Raad van de Verenigde Protestantse Kerk in België,
Ds. Steven H. Fuite,
Voorzitter.